# YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

12 päivänä joulukuuta 1995 *

Asiassa T-203/95 R,

**Bernard Connolly,** Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Everberg (Belgia), edustajinaan asianajajat Jacques Sambon ja Pierre-Paul van Gehuchten, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Louis Schiltz, 2 rue du Fort Reinsheim,

kantajana,

vastaan

**Euroopan yhteisöjen komissio,** asiamiehinään oikeudellinen pääneuvonantaja Gianluigi Valsesia ja oikeudellisen yksikön virkamies Julian Currall, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii sellaisten välitoimien määräämistä, joilla toisaalta kielletään komissiota antamasta lehdistölle tietoja kantajaa vastaan aloitetusta kurinpitomenettelystä, niin kauan kuin asia on vireillä, tai tietoja tämän urasta, henkilöstä, mielipiteistä tai terveydestä ja joilla määrätään komissio toteuttamaan kaikki tarpeelliset toimenpiteet, jottei mitään tällaisia tietoja julkisteta, ja joilla toisaalta velvoitetaan komissio maksamaan kantajalle 100 000 Belgian frangin (BEF) suuruinen korvaus joka kerta, kun komissio rikkoo välitoimia koskevaa määräystä tämän määräyksen antamispäivästä lukien,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

**määräyksen**

## Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Kantaja on yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 27.10.1995 toimittamallaan kanteella vaatinut Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 91 artiklan 4 kohdan nojalla toisaalta kumoamaan kantajaan kohdistuvan kurinpitomenettelyn aloittamisesta 6.9.1995 tehdyn, kantajan virantoimituksesta pidättämisestä 27.9.1995 tehdyn ja asian kurinpitolautakuntaan viemisestä 4.10.1995 tehdyn komission päätöksen ja toisaalta velvoittamaan komissio maksamaan kantajalle

vahingonkorvauksena 750 000 BEF. Kantaja vaatii samoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään, että tuomion tuomiolauselma julkaistaan komission kustannuksella kolmessa sanomalehdessä.

2 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon myös 27.10.1995 toimittamallaan erillisellä hakemuksella vaatinut henkilöstösääntöjen 91 artiklan 4 kohdan nojalla sellaisten välitoimien määräämistä, joilla toisaalta kielletään komissiota antamasta lehdistölle tietoja kantajaa vastaan aloitetusta kurinpitomenettelystä, niin kauan kuin asia on vireillä tai tietoja tämän urasta, henkilöstä, mielipiteistä tai terveydestä ja joilla määrätään komissio toteuttamaan kaikki tarpeelliset toimenpiteet, jottei mitään tällaisia tietoja julkisteta, ja joilla toisaalta velvoitetaan komissio maksamaan kantajalle 100 000 BEF:n suuruinen korvaus joka kerta, jolloin komissio rikkoo välitoimia koskevaa määräystä tämän määräyksen antamispäivästä lukien.

3 Komissio on esittänyt 9.11.1995 huomautuksensa välitoimia koskevasta hakemuksesta.

4 Ennen sen tutkimista, onko esillä oleva välitoimien määräämistä koskeva hakemus perusteltu, on syytä kerrata riita-asian taustalla olevat tosiseikat sellaisina kuin ne on kuvattu asianosaisten kirjelmissä.

5 Kantaja, A 4 palkkaluokan 4 palkkatason virkamies komissiossa, on pääosaston talous- ja rahoitusasiat, D-osaston rahapoliittiset asiat, Euroopan valuuttajärjestelmä, kansalliset ja yhteisön rahapolitiikat -toimiston päällikkö.

6 Connolly haki 24.4.1995 henkilökohtaisista syistä myönnettävää lomaa kolmeksi kuukaudeksi ja perusteli pyyntöään seuraavilla syillä: a) lapsen avustaminen

koulujen lomakauden aikana tämän valmistautuessa yliopiston sisäänpääsykokeisiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa, b) mahdollisuuden antaminen omalle isälleen viettää aikaa poikansa perheen parissa, c) ajan varaaminen taloudellisiin ja poliittisiin teorioihin liittyvien aiheiden tutkimiseen ja "luoda uudelleen suhde kirjallisuuteen". Komissio myönsi hänelle loman 2.6.1995 tekemällään päätöksellä.

7 Connolly pyysi 18.8.1995 päivätyllä kirjeellään, että hänet otetaan takaisin komission palvelukseen henkilökohtaisista syistä myönnetyn loman päättyessä. Komissio otti hänet takaisin palvelukseensa 4.10.1995 alkaen 27.9.1995 tekemällään päätöksellä.

8 Henkilökohtaisista syistä myönnetyn lomansa aikana Connolly julkaisi kirjan nimeltä *The rotten heart of Europe. The dirty war for Europe's money* pyytämättä tähän etukäteen lupaa henkilöstösääntöjen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

9 Syyskuun alussa, tarkemmin sanottuna 4.—10.9.1995, lukuisia tätä kirjaa koskevia artikkeleita julkaistiin eurooppalaisissa ja etenkin englantilaisissa lehdissä.

10 Henkilöstö- ja hallintoasiain pääosaston johtaja De Koster ilmoitti kantajalle nimittävän viranomaisen ominaisuudessa 6.9.1995 päivätyllä kirjeellä, että tätä vastaan on aloitettu kurinpitomenettely henkilöstösääntöjen 11, 12 ja 17 artiklan mahdollisen rikkomisen vuoksi.

11 Nimittävä viranomainen kutsui kantajan henkilöstösääntöjen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti kahteen kuulemistilaisuuteen, jotka pidettiin 12. ja 26.9.1995. Kantaja luovutti molemmissa tilaisuuksissa kirjallisen lausunnon ja kieltäytyi vastaamasta hänelle esitettyihin kysymyksiin.

12 Connolly pidätettiin virantoimituksesta 3.10.1995 lähtien nimittävän viranomaisen 27.9.1995 tekemällä päätöksellä.

13 Asia vietiin 4.10.1995 kurinpitolautakuntaan.

14 Kantaja saattoi nimittävän viranomaisen käsiteltäväksi 18.10.1995 päivätyllä kirjeellään henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen, joka koski sekä komission tekemää päätöstä kurinpitomenettelyn aloittamisesta ja asian viemistä kurinpitolautakuntaan että edellä mainitun 27.9.1995 tehdyn päätöksen takia kantajan pidättämistä virantoimituksesta. Viitaten lehdistössä julkaistuihin tietoihin, jotka koskivat kantajan kunniallisuutta, terveyttä ja ammatillista mainetta, kantaja korosti kirjeessään, että häntä vastaan aloitettu kurinpitomenettely on "käynnistetty juuri siinä ilmapiirissä, jota henkilöstösääntöjen 24 artiklassa velvoitetaan komissiota välttämään". Kantaja vaati täten komissiota "avustamaan häntä toimenpiteiden toteuttamisessa niitä vastaan, jotka ovat vastuussa uhkauksista, solvauksista, herjauksista, kunnianloukkauksista ja sopimattomasta käytöksestä, aktiivisen ja kohtuullisen hallintotavan edellyttämällä aloitteellisuudella".

## Oikeudelliset seikat

15 EY:n perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan määräysten sekä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24.10.1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom,

EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21) ja 7.3.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/149/EHTY, EY (EYVL L 66, s. 29) 4 artiklan nojalla, näitä oikeussääntöjä yhdessä tulkittaessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi katsoessaan olosuhteiden sitä edellyttävän määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklassa tarkoitetuissa välitoimia koskevissa hakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Vaadittujen välitoimien on oltava luonteeltaan väliaikaisia siten, että ne eivät saa vaikuttaa pääasiassa annettavaan ratkaisuun (ks. viimeksi asia T-168/95 R, presidentin määräys 7.11.1995, Eridania ym. v. neuvosto, 14 kohta, Kok. 1995, s. II-2817).

— *Tutkittavaksi ottaminen*

17 Komissio vetoaa ensisijaisesti siihen, että esillä oleva välitoimia koskeva hakemus on jätettävä tutkimatta. Tältä osin komissio korostaa yhtäältä seikkoja, jotka ovat yhteisiä tälle hakemukselle ja pääasiassa esitetyille sellaisille vaatimuksille, jotka sen mukaan on ilmeisesti jätettävä tutkimatta, ja toisaalta sitä, että tuomioistuin ei ole toimivaltainen.

18 Pääasialle ja välitoimia koskevalle hakemukselle yhteisiä seikkoja koskevassa väitteessään vastaaja huomauttaa, että Connollyn kanne pääasiassa on jätettävä osittain tutkimatta, koska sillä pyritään kumoamaan kolme komission päätöstä, joista kaksi eli ne, jotka sisältyvät 6.9.1995 ja 4.10.1995 ilmoituksiin, ovat väliaikaisia ja siten niitä ei voida saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi. Kanne pääasiassa on siten otettava tutkittavaksi vain siltä osin kuin siinä vaaditaan kumoamaan 27.9.1995 tehty päätös pidättää kantaja virantoimituksesta. Tästä seuraa, että esillä oleva välitoimia

koskeva hakemus on jätettävä tutkimatta, sillä komission mukaan hakemuksella ei ole mitään yhteyttä virantoimituksesta pidättämistä koskevan päätöksen kumoamisvaatimukseen, vaan se liittyy lähinnä muihin pääasian kanteen vaatimuksiin, jotka on puolestaan selvästi jätettävä tutkimatta.

19 Välitoimista päättävä tuomioistuin toteaa, että osa pääasian kanteen vaatimuksista päätösten kumoamiseksi on jätettävä ilmeisesti tutkimatta. Itse asiassa ainoa kantajalle vastainen toimi, jonka kantaja on saattanut tuomioistuimen tutkittavaksi, on 27.9.1995 tehty päätös virantoimituksesta pidättämisestä, johon taas ei ole vedottu välitoimia koskevassa hakemuksessa. Muut komission päätökset, joita kantaja vaatii pääasian kanteessaan kumottavaksi, eli 6.9.1995 tehty päätös aloittaa kurinpitomenettely ja 4.10.1995 tehty päätös viedä asia kurinpitolautakuntaan, ovat kurinpitomenettelyssä tehtyjä valmistelevia päätöksiä ja siksi niitä ei voida saattaa, prima facie, tuomioistuimen käsiteltäväksi (ks. tältä osin yhdistetyt asiat T-32/89 ja T-39/89, Marcopoulos v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 22.6.1990, Kok. 1990, s. II-281, 21 kohta). Tästä seuraa, että siltä osin kuin välitoimia koskeva hakemus liittyy vaatimukseen viimeksi mainittujen päätösten kumoamisesta, hakemus olisi hylättävä.

20 Välitoimista päättävä tuomioistuin toteaa kuitenkin, että tässä tapauksessa välitoimia koskeva hakemus liittyy Connollyn samassa pääasiassa esittämään vahingonkorvausvaatimukseen. Viimeksi mainittu vaatimus koskee samoin kuin välitoimia koskeva hakemus Connollylle aiheutuneeksi väitettyä aineellista ja aineetonta vahinkoa, jonka syynä on ollut lehdistössä julkaistut tiedot ja kommentit, joissa käsitellään Connollyä vastaan aloitetun kurinpitomenettelyn lisäksi myös tämän henkilöä, terveyttä ja ammatillista pätevyyttä.

21 On todettava, että tällainen vahingonkorvausvaatimus myös herättää epäilyjä siitä, onko se otettava tutkittavaksi. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tutkittavaksi ottaminen edellyttää sitä, että sellaisen korvausvaatimuksen esittämistä, jossa

virkamies vaatii toimielimen tietystä, mutta ei kuitenkaan hänelle vastaisesta toimenpiteestä aiheutuneeksi väitetyn vahingon korvaamista, täytyy edeltää henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklan mukainen kaksivaiheinen hallintomenettely: aluksi hakemus ja sen jälkeen valitus hakemuksen nimenomaisesta tai implisiittisesta hylkäämisestä (ks. erityisesti asia T-84/91, Meskens v. parlamentti, tuomio 8.10.1992, Kok. 1992, s. II-2335, 33 kohta).

22 Vahingonkorvausvaatimuksessaan kantaja viittaa toisaalta komission ja sen virkamiesten virallisiin ja epävirallisiin lausuntoihin, jotka vahingoittavat hänen kunniaansa ja ammatillista mainettaan, ja väittää toisaalta, että henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaista avustamisvelvollisuutta ei ole noudatettu. Kantaja ei kuitenkaan ilmeisesti ole ennen korvausvaatimuksen saattamista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi tehnyt henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissiolle mitään nimenomaista hakemusta, jossa hän pyytäisi komissiota korvaamaan hänelle aiheutuneeksi väitetyn vahingon, tai vahingon, joka hänelle saattaa aiheutua edellä mainittujen lausuntojen vuoksi. Komissiolle 18.10.1995 osoittamassaan kirjeessä kantaja on vaatinut tältä nimenomaisesti vain henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaista apua toimenpiteiden toteuttamisessa niitä vastaan, jotka ovat vastuussa lausunnoista tai hyvän hallintotavan vastaisesta toiminnasta. Vahingonkorvausta koskevien kysymysten osalta asiakirjoista käy ilmi, että Connolly on vedonnut edellä mainittuun vahinkoon ainoastaan 18.10.1995 päivätyssä kirjeessään, jossa hän korostaa lehdistössä julkaistujen tietojen "koskevan hänen henkilökohtaista asemaansa, terveyttään ja ammatillista mainettaan". Tässä kirjeessä kantaja vetoaa vain tällaisten vehkeilyjen "vakavasti vahingolliseen" luonteeseen ja pidättää itselleen oikeuden nostaa vahingonkorvauskanne myöhemmin. Ottamatta kantaa niihin korvausvaatimuksen tutkittavaksi ottamista koskeviin kysymyksiin, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee pääasian yhteydessä, on todettava, ettei ole olemassa ilmeistä syytä jättää hakemus tutkimatta tämän riita-asian olosuhteet huomioon ottaen. Tästä seuraa, että välitoimia koskevaa hakemusta ei tällä perusteella hylätä.

23 Ottaen huomioon esillä olevaan asiaan liittyvät erityiset olosuhteet on joka tapauksessa asianmukaista myöntää, että kantajalla on oikeudellinen intressi siihen, että välitoimista päättävä tuomioistuin käsittelee hänen välitoimia koskevan hakemuksensa: hakemus liittyy yhtäältä itsenäiseen vahingonkorvausvaatimukseen, joka

koskee vahinkoa, jonka kantaja väittää kärsineensä sellaisten toimenpiteiden vuoksi, jotka prima facie näyttävät olevan sellaisia, ettei niitä voida saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi kumoamiskanteella, ja toisaalta hakemuksen tarkoituksena on estää uusien vahinkojen syntyminen. Sillä perusteella, että kantaja ei ehkä ole aloittanut oikeudenkäyntiä edeltävää hallinnollista menettelyä, ei voida käsiteltävänä olevassa asiassa evätä kantajalta mahdollisuutta saada hyväkseen toimenpide, jonka tarkoituksena on ehkäistä uuden vakavan ja korjaamattoman vahingon syntyminen. On syytä korostaa, että yhteisön oikeudenkäyntijärjestelmässä välitoimia koskevan menettelyn tarkoituksena ja päämääränä on nimenomaan tehdä mahdolliseksi välitön välitoimien määrääminen asian kiireellisyyden takia. Tätä tulkintaa vahvistaa henkilöstösääntöjen 91 artiklan 4 kohta, jossa säädetään nimenomaisesti mahdollisuudesta poiketa kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä juuri oikeudenkäyntiä edeltävään menettelyyn liittyen ja jossa virkamiehille annetaan oikeus saattaa kanne yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi välittömästi sen jälkeen, kun valitus on toimitettu nimittävälle viranomaiselle, jos tähän kanteeseen on liitetty hakemus välitoimien määräämisestä.

24 Komissio korostaa toisessa tutkittavaksi ottamista koskevassa väitteessään, että välitoimia koskeva hakemus on hakemus tuomioistuimen antaman määräyksen saamiseksi, joka sinällään on jätettävä tutkimatta siksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa antaa määräyksiä yhteisöjen toimielimelle. Lisäksi vastaajan mukaan vaaditut välitoimet viittaavat jo henkilöstösääntöihin sisältyvään velvollisuuteen säilyttää ammattisalaisuus, joten välitoimilla ei voi olla itsenäistä sisältöä suhteessa jo olemassa olevaan velvollisuuteen.

25 Myös tämä toinen väite on hylättävä. Perustamissopimuksen 186 artiklassa annetaan yhteisöjen tuomioistuimille toimivalta määrätä tarpeellisista välitoimista ja tämä toimivalta sisältää EY:n tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan mukaisesti oikeuden antaa väliaikaisia määräyksiä, jotka eivät millään tavoin vaikuta yhteisön tuomioistuimen pääasiassa tekemään ratkaisuun.

Toisin kuin komissio väittää, se seikka, että kantaja vetoaa oikeuksiaan puolustaakseen niihin velvollisuuksiin, joita hallinto on velvollinen voimassa olevien asiaankuuluvien oikeussääntöjen mukaan noudattamaan (kuten kaikkien hallinnon

alueiden velvollisuus olla paljastamatta henkilöstöä koskevaa luottamuksellista tietoa), ei merkitse sitä, että vaadittu toimenpide olisi "määräys" tämän käsitteen ahtaassa merkityksessä ja että se siten olisi yhteisöjen tuomioistuinten toimivallan ulkopuolella. Kysymys on pelkästä oikeussääntöjen noudattamisvelvollisuutta koskevasta muistutuksesta, jota sellaisenaan ei voida pitää määräyksenä ottaen huomioon, että hallinnon on tavanomaisestikin toimiessaan noudatettava asiaankuuluvia oikeussääntöjä.

On katsottava, että välitoimista päättävällä tuomioistuimella ei ole käytettävissään ainoastaan kunkin esillä olevan asian edellyttämiä konkreettisia väliintulon muotoja, vaan tämä voi myös yksinkertaisesti kehottaa noudattamaan voimassa olevia säädöksiä. Tällainen kehotus voi itse asiassa olla tarkoituksenmukainen työväline, sillä se vastaa välitoimia koskevassa menettelyssä sovellettavia periaatteita, ja sillä voidaan varmistaa kantajan oikeuksien riittävä suojaaminen väliaikaisesti.

— *Fumus boni juris ja kiireellisyys*

Asianosaisten väitteet

26 Välitoimia koskevan hakemuksensa tueksi kantaja vetoaa vain yhteen perusteeseen eli henkilöstösääntöjen 24 artiklan ja 87 artiklan 2 kohdan ja liitteen IX määräysten, etenkin sen 8 artiklan 2 kohdan rikkomiseen sekä komission puheenjohtajan ja henkilöstöasioista vastaavan komission jäsenen 24.11.1983 antaman tiedotteen sisältämiin komission politiikkaa kurinpitoasioissa koskeviin periaatteisiin siltä osin kuin niissä määrätään kurinpitomenettelyn luottamuksellisuudesta.

27 Komissio on kantajan mukaan tässä asiassa yhtäältä kierrättänyt toimielimen sisällä kantajan 12.9.1995 päivättyä lausuntoa ja toisaalta antanut lehdistölle tietoja kaikista kurinpitomenettelyn vaiheista. Täsmällisemmin komission tiedottaja on paljastanut, että kurinpitomenettelyssä tehdään kantajaa koskeva päätös sen jälkeen, kun kurinpitolautakunta on antanut lausuntonsa. Tiedottaja on lisäksi huomauttanut, että "the question must be asked whether you have a place in this institution" ja että "if I had all these fears, I would hand in my resignation this afternoon". Lisäksi Connolly muistuttaa, että 8.9.1995 julkaistun The Times -sanomalehden mukaan komission puheenjohtaja on ilmoittanut, että "there was no place in his organisation for senior employees who were so vehemently opposed to everything the Union stood for". Lisäksi kantaja on esittänyt European Voice -viikkolehden 5.10.1995 julkaistun numeron, joka sisältää lyhyen artikkelin, jossa lainataan tiettyjä henkilöstöasioista vastaavan komission jäsenen antamia lausuntoja. Komission jäsen tosin toteaa, että kyseessä on henkilökohtainen lausunto, mutta katsoo Connollyn kirjan vahingoittavan yhteisön intressejä. Hän lisää kuitenkin, että komission ei toimielimenä tule osallistua kyseisen kirjan julkaisemisen synnyttämään keskusteluun, koska Connollyn käytöstä on tutkittava kurinpitomenettelyssä.

Lisäksi kantajan mukaan vastaaja ei ole toteuttanut mitään toimenpiteitä sen estämiseksi, että vastaajan henkilökunta levittää ja julkaisee tietoja, jotka koskevat itse kurinpitomenettelyn lisäksi myös kantajan henkilöä, terveyttä ja ammatillista mainetta.

28 Kantajan mukaan komission asenne on aiheuttanut hänelle vakavaa vahinkoa. Sekä kantajaa koskevat johtavassa asemassa olevien virkamiesten antamat lausunnot että lehdistössä julkaistut tiedot ovat kantajan mukaan vakavasti vaarantaneet hänen kunniaansa ja mainettaan sekä yksityishenkilönä että ammatillisesti. Lisäksi kantaja katsoo tällaisen lehdistökampanjan heikentävän myös kurinpitolautakunnan harkintavapautta ja ohjailevan lautakuntaa kantajalle epäedullisen ratkaisun suuntaan.

29 Connollyn mukaan hänen jo kärsimänsä vahingon määrä on vaarassa lisääntyä huomattavasti, jos tämä lehdistökampanja jatkuu. Vaadittujen toimenpiteiden kiireellisyys johtuu siten tarpeesta välttää vakava ja korjaamaton vahinko ottaen huomioon etenkin se, että kantajaan kohdistuva kurinpitomenettely on vielä kesken.

30 Komissio vastaa lehdistökampanjan, johon kantaja viittaa, koostuvan tosiasiassa kolmesta, komission puheenjohtajan, henkilöstöasioista vastaava komission jäsenen ja komission tiedottajan antamasta lausunnosta, jotka eivät edes ole luonteeltaan virallisia.

Vastaaja huomauttaa komission tiedottajan lausuntojen osalta, että lausunnoissa vain vahvistetaan se seikka, että kurinpidollisia seuraamuksia koskeva päätösvalta kuuluu komissiolle sen hankittua ensin kurinpitolautakunnan lausunnon, ja että siinä toisaalta vain viitataan siihen mahdollisuuteen, että Connollylle voidaan määrätä seuraamus. Sillä seikalla, että tiedottaja on väittänyt kirjassa ilmaistujen mielipiteiden olevan ristiriidassa komission politiikan kanssa, ei vastaajan mukaan ole mitään merkitystä kurinpitomenettelyn kannalta. Komission puheenjohtajan kannanoton osalta, sellaisena kuin se on julkaistu 8.9.1995 The Times -lehdessä, komissio huomauttaa, että puheenjohtajan tarkoituksena oli ainoastaan painottaa sitä seikkaa, että henkilön, jonka mielipiteet ovat perustavalla tavalla ristiriidassa työnantajan mielipiteiden kanssa ja joka on ilmaissut tämän julkisesti, tulisi harkita eroamisen mahdollisuutta. Henkilöstöasioista vastaavan komission jäsenen European Voice -lehdelle myöntämässä haastattelussa komission jäsen on myös painottanut oman henkilökohtaisen mielipiteensä ja komission kannan välistä eroa, mitä tulee vireillä olevaan kurinpitomenettelyyn.

31 Vastaaja painottaa lisäksi, että kaikki muut lausunnot, jotka ovat voineet vahingoittaa Connollyn mainetta, ovat epävirallisia kommentteja, joista komissio ei ole millään tavalla vastuussa.

32 Komissio katsoo vaadittujen toimenpiteiden kiireellisyyden osalta, että toisin kuin kantaja väittää, Connolly ei ole tähän mennessä kärsinyt mitään vahinkoa. Koska edellä mainitut kannanotot ovat toimielimen ulkopuolelle suunnattuja lausuntoja, niillä ei voi olla vaikutusta kurinpitomenettelyyn, joka puolestaan on komission sisäinen menettely ja etenee itsenäisesti erillään komission yksinomaan poliittisesta toiminnasta. Toisaalta kunniaa loukkaaviksi väitettyjen kannanottojen ei voida katsoa olevan komission lausuntoja ja siten ei voi olla olemassa kiireellistä syytä, jonka vuoksi komissio tulisi määrätä kieltämään lausuntojen antaminen. Kaikkien näiden seikkojen nojalla komissio katsoo, että mikään seikka ei oikeuta ennakoimaan vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa ja että vaadittuja välitoimia ei siten ole syytä myöntää.

Välitoimista päättävän tuomioistuimen arvio asiasta

33 Perusteluissaan kantaja vetoaa pääasiassa kahteen väitteeseen, jotka ovat kurinpitomenettelyn luottamuksellisuuden rikkominen ja avustamisvelvollisuuden laiminlyöminen.

34 On syytä todeta, että prima facie henkilöstösääntöjen määräyksillä kuten myös niillä 24.11.1983 päivätyssä tiedotteessa mainituilla periaatteilla, joihin kantaja on vedonnut, ei estetä hallintoa antamasta lehdistölle tietoja kurinpitomenettelyn aloittamisesta tai virantoimituksesta pidättämisestä.

35 On kuitenkin syytä huomata, että henkilöstösääntöjen 17 artiklan 1 kohdan sisältämä velvollisuus säilyttää ammattisalaisuus velvoittaa kaikkia virkamiehiä "noudattamaan vaiteliaisuutta kaikkien virantoimituksessa tai virkansa johdosta tietoon saamiensa tosiasioiden ja tietojen suhteen". * Huolenpitovelvollisuutensa johdosta ja hyvän hallintotavan periaatteen nojalla kyseessä oleva toimielin on lisäksi velvollinen välttämään virkamiestä koskevien sellaisten lausuntojen antamista, jotka voivat loukata tämän ammatillista kunniaa (ks. asia 53/72, Guillot v. komissio, tuomio 11.7.1974, Kok. 1974, s. 791, 5 kohta). Tästä seuraa, että periaatteessa hallinnon on

* Suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa.

yhtäältä vältettävä kurinpitomenettelyä koskevien sellaisten tietojen antamista lehdistölle, jotka voivat aiheuttaa menettelyn kohteena olevalle virkamiehelle vahinkoa, ja toisaalta toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet virkamiehen kunniaa mahdollisesti loukkaavien tietojen levittämisen estämiseksi toimielimen sisällä.

36 On syytä korostaa, että lehdistötiedote, jossa käsitellään päätöksiä aloittaa kurinpitomenettely Connollya vastaan ja pidättää tämä virantoimituksesta, ei aiheuta kantajalle vahinkoa ottaen huomioon kantajan kurinpitomenettelyn syynä oleva käyttäytyminen eli *The rotten heart of Europe. The dirty war for Europe's money* -nimisen kirjan julkaiseminen ilman henkilöstösääntöjen 17 artiklan 2 kohdan mukaista lupaa. Ei liene syytä epäillä, etteikö tämä käyttäytyminen olisi notorinen seikka, joten sen välittäminen lehdistölle ei ole voinut aiheuttaa kantajalle vahinkoa. Itse asiassa komission puheenjohtajan, henkilöstöasioista vastaavan komission jäsenen ja komission tiedottajan lausunnot ovat vain tämän toimielimen reaktio virkamiehen käyttäytymiseen, joka sekin on julkinen. Tästä seuraa, että komission puheenjohtajalta, henkilöstöasioista vastaavalta komission jäseneltä ja komission tiedottajalta peräisin olevien, lehdistötiedotteissa ja sanomalehtiartikkeleissa lainausmerkeissä olevien tietojen ja kannanottojen ei voida katsoa olevan kunniaa loukkaavia, koska niissä on kyse selkeästä ja tunnetusta unionin rahapolitiikkaa koskevasta kantajan ja komission mielipide-erosta. Siten siltä osin kuin nämä lausunnot eivät koske Connollyn henkilöä, tämän henkisiä ominaisuuksia ja ammatillista pätevyyttä, ne eivät voi vahingoittaa kantajan imagoa komission ulkopuolella.

37 Se seikka, että tässä asiassa on voitu otaksua, että kaikkein ankarin kurinpidollinen seuraamus määrätään eli palvelussuhde päätetään, tuskin kuitenkaan vaarantaa virkamiehen kunniaa ja ammatillista arvonantoa, sillä tämä otaksuma on yksinkertaisesti väitetystä laiminlyönnistä asiaankuuluvien määräysten mukaan mahdollinen seuraamus.

38 Nämä lausunnot eivät myöskään ole voineet vaikuttaa kurinpitomenettelyn säännönmukaisuuteen, sillä kurinpitomenettelyssä hallinto on joka tapauksessa aloitteen tekevä osapuoli. Kurinpitolautakunta tuntee toisaalta hallinnon kannan asiaan sellaisten asiakirjojen perusteella, jotka ovat paljon yksityiskohtaisempia kuin lehdistötiedotteet, ja toisaalta Connollyn mahdollisen velvollisuuksien laiminlyönnin toteaminen ja siitä johtuvien kurinpidollisten seuraamusten määrääminen kuuluvat hallinnon toimivaltaan sen jälkeen, kun asianomainen virkamies on joka tapauksessa voinut esittää kontradiktorisessa menettelyssä oman kantansa.

39 Mitä tulee muihin lausuntoihin, joihin kantaja viittaa, tuomioistuimelle toimitetuista asiakirjoista käy ilmi, että monia Connollyn henkilöä, ammatillista pätevyyttä ja terveyttä koskevia lausuntoja on selostettu lehdistössä ja että nämä lausunnot perustuvat erityisesti nimettöminä pysyttelevien virkamiesten kertomuksiin. Vaikka välitoimista päättävä tuomioistuin ei tämän summaarisen menettelyn perusteella voi katsoa komission olevan vastuussa tällaisesta asenteesta, sen on kuitenkin todettava, että sitä, että komissio ei toimenpiteillään mitenkään estä tällaisten lausuntojen antamista tai sitä, että tätä tarkoitusta varten toteutetut toimenpiteet eivät ole kyllin tehokkaita, on pidettävä huolenpitovelvollisuuden laiminlyömisenä ja hyvän hallintotavan periaatteen rikkomisena: tämän velvollisuuden ja periaatteen nojalla toimielin on velvollinen välttämään virkamiestä koskevien sellaisten lausuntojen antamista, jotka ovat omiaan loukkaamaan hänen kunniaansa ja ammatillista mainettaan.

40 Sen jälkeen kun tämän välitoimia koskevan hakemuksen fumus boni juriksen olemassaolo on osittain hyväksytty, on syytä tutkia, onko välitoimien määräämisen toinen edellytys eli vakavan ja korjaamattoman vahingon vaara olemassa.

41 Tältä osin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimia koskevan hakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava sillä perusteella, onko välitoimien määrääminen tarpeellista sen estämiseksi, että välitoimia hakeneelle osapuolelle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Välitoimia vaativa osapuoli on velvollinen näyttämään toteen, että hän ei voi odottaa pääasiassa annettavaa ratkaisua kärsimättä vahinkoa,

jonka seuraukset olisivat vakavat ja korjaamattomat (ks. viimeksi asia Eridania ym. v. neuvosto, määräyksen 33 kohta).

42 Esillä olevassa tapauksessa kantaja vetoaa kunniansa ja ammatillisen maineensa loukkaamiseen useilla lehdistössä selostetuilla lausunnoilla. Tältä osin on syytä todeta, että jos väitetty vahinko toteutuisi, se olisi kantajan väittämällä tavalla paitsi vakava myös peruuttamaton. Itse asiassa tällainen vahinko on jo luonteensa puolesta sellainen, että sitä ei voida tehokkaasti korjata, sillä on vaikeaa saattaa kantaja samanlaiseen asemaan, jossa hän oli ennen häntä koskevan väitetysti hänen kunniaansa loukkaavan tiedon levittämistä. Väitetty vahinko voitaisiin korvata vain korvauksella.

43 Kantajan toimittamista asiakirjoista ja asianosaisten lausunnoista suullisessa käsittelyssä käy ilmi, että monilta periaatteessa tuntemattomilta virkamiehiltä peräisin olevia tietoja ja kannanottoja on julkaistu sanomalehdissä ja että nämä tiedot ja arvostelut koskevat Connollyn henkilöä, terveyttä ja ammatillista pätevyyttä. Asiakirjoista käy myös ilmi, että komissio ei ole vielä toteuttanut mitään tarpeellisia toimenpiteitä välttääkseen tällaisten kantajalle mahdollisesti vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa aiheuttavien tietojen vuotamisen.

44 Koska näissä olosuhteissa ei ole mahdotonta, että Connollyn kunnialle ja ammatilliselle maineelle korjaamatonta vahinkoa aiheuttavia lausuntoja voidaan yhä antaa, on aiheellista kehottaa komissiota toteuttamaan kaikki tarpeelliset toimenpiteet, jottei kantajan uraa, henkilöä, mielipiteitä tai terveyttä koskevia tietoja, jotka voisivat suoraan tai välillisesti loukata kantajan kunniaa ja ammatillista mainetta, enää paljasteta.

45 Kantajan vaatimusta siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaa komission maksamaan kantajalle 100 000 BEF:in suuruisen korvauksen kantajaa koskevien tietojen paljastamisen ja virkamiehiä koskevan huolenpitovelvollisuuden rikkomisen varalta, ei hyväksytä. Kysymystä välitoimista päättävän tuomioistuimen toimivallasta velvoittaa toimielin maksamaan korvausta ei ole tarpeen tutkia, vaan sen toteaminen riittää, että mikään seikka ei oikeuta olettamaan, että komissio ei täyttäisi tämän määräyksen mukaisia velvollisuuksiaan kantajaa kohtaan. Vaatimus, joka koskee korvausvelvollisuuden luontoisen seuraamuksen määräämistä ja jonka tarkoituksena on painostaa kyseistä toimielintä täyttämään velvollisuutensa, hylätään siten perusteettomana.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

**1) Komissiota kehotetaan toteuttamaan kaikki tarpeelliset toimenpiteet, jottei sen henkilöstö ollessaan yhteydessä lehdistöön tai millään muullakaan tavalla paljasta Connellyn uraa, henkilöä, mielipiteitä tai terveyttä koskevia tietoja, jotka voisivat suoraan tai välillisesti loukata hänen henkilökohtaista ja ammatillista kunniaansa.**

**2) Muilta osin välitoimia koskeva hakemus hylätään.**

**3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 12 päivänä joulukuuta 1995.

H. Jung

kirjaaja

A. Saggio

presidentti